

LA MISSION

LA MISSION

Reżyseria: Peter Bratt

USA 2009, dramat 117 min.

Był panem ulicy, czy zapanuje nad swoimi emocjami?

Kontakt:

Marek Zalewski

Tongariro Releasing

T: 535 779 777

marek.zalewski@tongariro.pl

Opis

Che Rivera (Benjamin Bratt, „Pinero”, „Traffic”, „Prawo i bezprawie”) cieszy się szacunkiem w La Mission, latynowskiej dzielnicy San Francisco. Niedawno wyszedł z więzienia, pracuje jako kierowca autobusu, a w wolnym czasie rekonstruuje stare samochody, piękne krążowniki szos. Jego największą dumą jest syn Jesse (Jeremy Ray Valdez), którego samotnie wychowuje po śmierci żony. Kiedy odkrywa zdjęcia Jessiego w objęciach z innym chłopakiem, bije go i wyrzuca z domu. Jesse wpada w konflikt z lokalnym gangiem i jedyną osobą, która może mu pomóc jest jego ojciec.

Che zawsze był honorowy, wierzył w prawo pięści. Teraz musi zmierzyć się nie tylko z gangiem, ale i z samym sobą. Czy piękna sąsiadka Lena (Erika Alexander), która pracuje w schronisku dla ofiar przemocy, stanie po jego stronie?

Ekipa

Obsada: Benjamin Bratt, Erika Alexander, Jeremy Ray Valdez, Jesse Borrego i Talisa Soto Bratt.

Reżyseria: Peter Bratt

Scenariusz: Peter Bratt

Producenci: Benjamin Bratt, Peter Bratt i Alpita Patel

Producenci wykonawczy: Tom Steyer, Kat Taylor i Dan Nelson

Muzyka: Mark Kilian

Zdjęcia: Hiro Narita

Festiwale i nagrody

Sundance Film Festival 2009

Estella Award 2010 – National (American) Association of Latino Independent Producers

Imagen Foundation Award – Benjamin Bratt – best Actor 2010

Image Awards – nominacja: Outstanding Independent Motion Picture

Opinie krytyków:

Solidny dramat z przyjemną szczyptą humoru, ciepłem i lokalnym kolorytem, *Dennis Harvey, Variety* -

Najlepsza rola w karierze Benjamin Bratta – geniusz, *New York Post*

Żadne z dotychczasowych osiągnięć Benjamin Bratta nie było tak szczere, pełne pasji i znaczące jak główna rola w produkcji którą stworzył ze swoim utalentowanym bratem – reżyserem, *Rex Reed, New York Observer*

„La Mission” jest uczciwy w unikaniu prostych odpowiedzi, *Roger Ebert, Chicago Sun Times*

Film jest przesiąknięty autentycznością i jest zajmującą i przejmującą opowieścią o miejscu i ludziach, *Robert Abele, Los Angeles Times*

Cudownie sfilmowany materiał o dzielnicy La Mission, z jej kolorem i zapachem, *Mick LaSalle, San Francisco Chronicle*

Benjamin Bratt (Che Rivera)

Od ponad 20 lat z powodzeniem łączy karierę aktora telewizyjnego i filmowego. Widzom dał się poznać w docenionym przez krytyków filmie „Piñero”, zapadającą w pamięć rolą poety i dramaturga Miguela Piñery. Równie wybitne kreacje stworzył w „Traffico” Stevena Soderbergha, wyróżnionym pięcioma nominacjami do Oscara i Nagrodą Gildii Aktorów Filmowych dla całej obsady, a także w obrazie „Zły dotyk” – chwalonym tak przez krytyków, jak i publiczności festiwalowe – z główną rolą Kevina Bacona.

Widzowie najczęściej kojarzą Bratta z postacią detektywa Reya Curtisa w emitowanym od wielu lat serialu NBC „Prawo i porządek” (Law & Order). Podczas pracy przy tej produkcji Bratt, razem z całą obsadą zdobył nagrodę Emmy dla najlepszego serialu dramatycznego, a sam był nominowany do Emmy za rolę drugoplanową. Otrzymał także dwie nagrody ALMA, nominację do nagrody Gildii Aktorów Filmowych dla najlepszego zespołu aktorskiego w serialu dramatycznym i nominację do nagrody NCLR Bravo Award. W ostatnim czasie Benjamin Bratt pojawiał się w serialu kanału A&E „Detoks”, będąc także jednym z jego producentów.

Bratt to prawdziwy weteran wielkiego ekranu. Dotąd wystąpił w ponad 25 filmach, m.in. w „Dzikiem Rzece” w reżyserii Curtisa Hansena razem z Meryl Streep, „Więzach krwi” (reż. Taylor Hackford), „Stanie zagrożenia” z Harrisonem Fordem; w debiucie reżyserskim Stephena Gaghana „Porzucona” razem z Katie Holmes, dramacie o II wojnie światowej „VI Batalion” wytwórni Miramax Films, popularnej komedii „Miss Agent” z Sandrą Bullock, za którą otrzymał nagrodę Blockbuster Entertainment, a także w adaptacji filmowej powieści laureata Nagrody Nobla Gabriela Garcii Marqueza „Miłość w czasach zarazy”, gdzie obok Javiera Bardema zagrał jedną z głównych ról.

Benjamin Bratt wspólnie ze swoim bratem Peterem oraz Alpitą Patel założyli 5 Stick Films, Inc. – firmę producencką, ukierunkowaną na obrazy o wartościach moralnych, służące opowiadaniu różnorodnych historii z pasją, wyobraźnią i osobistym podejściem. „La Mission” jest pierwszą produkcją tego rozwijającego się przedsięwzięcia.

Bratt jest żonaty z aktorką Talisą Soto Bratt. Mieszkają w Los Angeles z dwójką dzieci.

Erika Alexander (Lena)

Początek swej niezwyklej kariery zawdzięcza odkryciu jej talentu przez wielkie osobistości filmu, teatru i telewizji. Wśród nich wymienić można słynnych producentów Merchanta i Ivory'ego, którzy zaangażowali ją do filmu „Moja mała dziewczynka”, legendę teatru Petera Brooka, w którego znakomitej adaptacji „Mahabharaty” zagrała rolę Madri, założyciela The Public Theater Josepha Pappa (sztuka „The Forbidden City”) i ikonę telewizji Billa Cosby'ego, który stworzył dla niej postać kuzynki Pam w serialu „Bill Cosby Show”.

Alexander zyskała uznanie fanów kreacją Maxine Shaw w popularnym serialu „Living Single”, za którą otrzymała dwie nagrody NAACP dla najlepszej aktorki komediowej. Zebrała także entuzjastyczne recenzje za swoją rolę Dee Mulhern – kuratorki na życiowym zakręcie w serialu telewizji Showtime „Życie ulicy”. Ostatnio jest też współautorką scenariusza pilotowego odcinka serialu „I, Robert”.

Erika Alexander ma na koncie wiele wybitnych ról filmowych. Razem z Denzelem Washingtonem wystąpiła w obrazie wytwórni Touchstone Pictures „Deja Vu” w reżyserii Tony'ego Scotta. Ponadto zagrała w niezależnej produkcji Stevena Soderbergha „Full Frontal. Wszystko na wierzchu” z Julią Roberts i Davidem Duchovnym oraz w filmie „Love Liza” z głównymi rolami Philipa Seymoura Hoffmana i Kathy Bates.

Alexander odnosi sukcesy również na deskach teatru. Grała w sześciu sztukach w nowojorskim Public Theater. Ostatnio zdobyła szczególne uznanie za rolę w „The Story”, gdzie pojawiła się obok Phylisii Rashad, laureatki nagrody Tony. Sukcesem była także jej kreacja w adaptacji „Poskromienia złościcy” Szekspira, wystawianej w Central Parku.

W 2008 roku Erika Alexander była członkinią komitetu poparcia Hillary Clinton podczas jej kampanii w prawyborach prezydenckich oraz delegatką Fundacji Williama J. Clintona do Afryki.

Jej mężem jest malarz i scenarzysta Tony Puryear.

Jeremy Ray Valdez (Jes Rivera)

„La Mission” jest jego kinowym debiutem. Wcześniej można go było zobaczyć w docenionej przez krytyków produkcji HBO „Akt odwagi” w reżyserii Edwarda Jamesa Olmosa. Ostatnio zagrał główną rolę w Mission Park oraz „Fortress”.

Na małym ekranie był głównym bohaterem „The Rookie” – internetowego spin-offu serialu „24 godziny” na witrynie Fox.com. Występował też w wielu serialach telewizyjnych, między innymi w „Podkomisarz Brendzie Johnson” i „Agentach NCIS”. Regularnie pojawiał się w „Oстрым дыżурзе”.

Valdez jest także utalentowanym muzykiem. Akompaniuje na gitarze takim artystom jak Austin Hanks czy Travis Howard.

Pochodzi z Nowego Meksyku, obecnie mieszka w Los Angeles.

Talisa Soto Bratt (Ana)

Urodziła się na nowojorskim Brooklynie. Jako 15-latką rozpoczęła karierę modelki, zyskując sławę pierwszej Latynoski na okładkach amerykańskiego i brytyjskiego wydania magazynu „Vogue”, francuskiego i brytyjskiego wydania „Elle” oraz Glamour, Mademoiselle i wielu innych. Od 1988 r. zaczęła występować w filmach.

Ze świata modelingu trafiła do filmu w swoim aktorskim debiucie „Kolec Bensonhursta”. W „Licencji na zabijanie” była dziewczyną Bonda. Wystąpiła w głównej roli obok Antonio Banderasa w „Królach Mambo”, z Samem Neillem w „Zakładniku” i razem z Marlonem Brando i Johnnym Deppem w „Don Juanie DeMarco”. Zagrała także w „Dogonić słońce” Michaela Cimino i w serii „Mortal Kombat” jako księżniczka Kitana. Ponownie spotkała się z Antonio Banderasem, a także z Lucy Liu na planie filmu „Ballistic”. Razem z obecnym mężem Benjaminem Brattem zagrała w filmie wytwórni Miramax „Piñero”, nakręconym na podstawie biografii portorykańskiego pochodzenia poety i dramaturga Miguela Piñery. Mieszka w Los Angeles z mężem i dziećmi.

Peter Bratt (reżyseria, scenariusz, produkcja)

Jego pierwszy film „Follow Me Home” miał swoją premierę w głównym konkursie Festiwalu Filmowego Sundance w 1996 r. Dzięki szczeremu podejściu twórcy otworzył on oczy widzom na rzeczywistość społeczną, będącą udziałem pięciorga bohaterów, którzy podróżują do Waszyngtonu przez całe Stany Zjednoczone. Poszukiwanie drogi do wybawienia i sposobów zaradzenia społecznym bolączkom to tematy, do których Bratt powrócił i które rozwinął w swoim dojrzałym dziele „La Mission”.

„Follow Me Home” zyskało aprobatę krytyków filmowych zrzeszonych w National Board of Review oraz wywarło nieprzemijające wrażenie na takich badaczach amerykańskiej kultury jak pisarka Alice Walker, Angela Davis oraz wielu innych.

Kontynuując swoją karierę filmową, Bratt został w 2000 r. uhonorowany stypendium Fundacji Rockefellera w kategorii Film/Wideo/Multimedia - wyróżnienie przyznawane

artystom spoza głównego nurtu, prezentującym nowe wizje na rzecz rozwoju społecznego. Dzięki tym środkom Bratt napisał dotąd niezekranizowany scenariusz do filmu „Four Marys”.

Peter razem z bratem Benjaminem i współpracownicą Alpitą Patel założyli firmę producencką 5 Stick Films, Inc.. „La Mission” jest ich pierwszym samodzielnym projektem, na realizację którego udało im się zapewnić niezależne fundusze.

„La Mission” pierwszy raz pokazano w 2009 r. na Festiwalu Filmowym Sundance. Premiera krajowa miała miejsce wiosną 2010 r. Obraz ten przyniósł P. Brattowi prestiżową nagrodę Estella, przyznawaną przez Narodowe Stowarzyszenie Niezależnych Latynoskich Producentów (NALIP) filmowcom, „którzy wyróżniają się dokonaniem, świadczącymi o ich kreatywności, nieustępliwości oraz posiadanej wizji i pasji dla swojej dziedziny.”

Bratt wierzy, że opowiadane historie mają zdolność zmieniania rzeczywistości, dlatego zachęca młodych ludzi do dzielenia się nimi. 5 Stick Films ma w związku z tym służyć pomocą młodym filmowcom z różnych społeczności w realizacji ich projektów.

Burmistrz San Francisco Gavin Newsom delegował Petera Bratta do Miejskiej Komisji Filmowej, której zadaniem jest współpraca z organizacjami non-profit, aby „edukować, wspierać i aktywizować” młodych mieszkańców w zakresie sztuk wizualnych. Bratt został także wybrany scenarzystą edycji 2010 programu „Native Lens”. Projekt ten prowadzony przez stan Waszyngton, a wspierany przez Longhouse Media i Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Seattle ma być zachętą dla młodych, rdzennie amerykańskich twórców.

Poza aktywnością w branży filmowej Bratt i jego rodzina są od lat zaangażowani w działalność na rzecz społeczności rdzennych Amerykanów zamieszkałych w regionie Zatoki San Francisco. Matka Bratta, przedstawicielka tubylczej ludności Peru, brała udział w indiańskiej okupacji Wyspy Alcatraz w 1969 r. oraz wydarzeniach w Wounded Knee w 1973 r.

Bratt regularnie współpracuje z organizacją Stowarzyszenie Domu Przyjaźni Amerykańskich Indian (Friendship House Association of American Indians), zasiada w Komitecie Doradczym Straży Amazońskiej (Amazon Watch) i jest jednym z członków założycieli Wicahpi Koyaka Tiospaye (Loża Noszącego Gwiazdę), organizacji non-profit stworzonej, aby wspierać, kultywować i umacniać wartości duchowe oraz tradycje rdzennych Amerykanów w ramach indiańskich społeczności.

Peter Bratt mieszka od urodzenia w San Francisco, obecnie z żoną i dwójką dzieci.

Mark Kilian (muzyka)

Urodził się w Republice Południowej Afryki, gdzie w młodym wieku rozpoczął naukę gry na fortepianie i gitarze. Wykształcenie muzyczne zdobył na Uniwersytecie Natalu w Durbanie.

Na początku lat 90. był liderem popularnego durbańskiego zespołu Shades, jednej z ważniejszych grup grających jazz fusion, przełamujących bariery rasowe w RPA. Następnie Kilian koncertował z takimi artystami jak Shirley Bassey, Ladysmith Black Mambazo, Airto Moreira i bracia Brubeck.

Po wyjeździe do USA, Kilian kontynuował studia na Uniwersytecie Południowej Kalifornii. Niedługo później został zaangażowany przez legendarnego kompozytora filmowego Christophera Younga do pracy przy filmach „Gatunek”, „Psychopata”, „Zabójcza perfekcja” oraz „Powódź”. Od czasu swoich pierwszych kompozycji do filmu „Lover Girl” w 1997 r. Kilian stworzył muzykę do takich obrazów jak: „Kopalnie króla Salomona”, „Ikona”, „Ukryta tożsamość”, „Animatrix” i „Szansa na sukces”. Jego zróżnicowany dorobek obejmuje także ścieżki dźwiękowe do seriali telewizyjnych „Ten sam dzień”, „Jake in Progress”, „Kill grill”, a także gier komputerowych „Matrix: Path of Neo” i „Full Spectrum Warrior”.

W 2005 r. Kilian zyskał sławę, gdy wspólnie z Paulem Hepkerem skomponowali i nagrali w RPA muzykę do obrazu „Tsotsi”, nagrodzonego Oscarem dla najlepszego filmu zagranicznego. Obaj artyści ponownie połączyli siły, by napisać muzykę do filmu „Transfer”, nagrany następnie w Maroku. Pełne wielokulturowych wpływów kompozycje Kiliana można również usłyszeć w „Zanim nadejdą deszcze” (Indie) i nagradzanym dokumencie „Without the King” (RPA). W 2008 r. Mark Kilian stworzył również muzykę do „Zdrajcy”, thrillera z udziałem Dona Cheadle i „The Least Among You” z Lou Gossettem, Jr. Niedawno wydał swój pierwszy solowy album pod pseudonimem „The Gravy Street” i obecnie pracuje nad drugą płytą.

Hiro Narita (zdjęcia)

Jest weteranem filmu i telewizji, z ponad 28 l. doświadczenia. Swoją karierę zaczął jako projektant grafiki i ilustrator, zanim rozpoczął pracę jako reżyser obrazu, autor zdjęć i stał się utytułowanym operatorem.

Po odbyciu służby wojskowej Narita postanowił rozwijać swoje zainteresowanie kinem, nawiązując współpracę z niezależnym filmowcem Johnem Kortym. W 1976 r. otrzymał pierwszą nominację do nagrody Emmy za doceniony przez krytyków obraz Korty’ego „Farewell to Manzanar”. Był jednym z kilku operatorów filmu koncertowego Martina Scorsese „Ostatni walc”, dokumentującego pożegnalną trasę zespołu The Band. Następnie Narita spędził prawie dwa lata na Alasce podczas zdjęć do „Już nigdy nie zawyje wilk” Carrolla Ballarda, za który otrzymał nagrodę Amerykańskiego Stowarzyszenia Krytyków Filmowych w 1983 r. W 1985 r. zdobył nagrodę CableACE za zdjęcia do filmu „Otchłania czasu”. W tym samym roku był operatorem produkcji telewizyjnej „Go Tell It on the Mountain”, a następnie znakomitego miniseriale „Ameryka”.

Jego potężny dorobek filmowy obejmuje między innymi komedie aktorskie wytwórni Walt Disney Pictures: „Hokus Pokus”, „Kochanie, zmniejszyłem dzieciaki” i „Człowiek rakieta”. Narita jest także autorem zdjęć do filmu „Star Trek IV: Wojna o pokój”, pracował też na planie tak znanych tytułów jak: „Na zawsze”, „Powrót Jedi”, „Indiana Jones” czy „Niezdolna lekkość bytu”.

